

Abstrakt: Předkládaná práce podává přehled rovin, z nichž lze na osvojování řeči nahlížet, a stručně představuje hlavní větve teorií v těchto rovinách. Dále uvádí do problematiky periodizace ontogeneze řeči podle našich i světových autorů. Představuje pojetí slabiky jako jednotky zvukového plánu jazyka, pozornost je věnována souvisejícímu odvětví fonotaktiky. Shrnuje práce, které byly v oblasti fonotaktiky dětské řeči již realizovány. Cílem experimentální části je longitudinální kazuistika dítěte osvojujícího si češtinu jako mateřský jazyk. Pro tyto účely byl vytvořen korpus promluv dítěte v jeho přirozeném prostředí ve věku od 7 do 27 měsíců. Promluvy jsme podrobili analýze z hlediska výskytu různých typů slabik — především zavřené slabiky a slabiky obsahující konsonantické shluky. Přítomné konsonantické shluky a jejich redukce byly taktéž podrobeny analýze. Podle studií zabývajících se fonotaktikou, představených v teoretické části, jsme provedli podobné analýzy na našich datech, abychom potvrdili či nepotvrdili jejich platnost pro češtinu. Jednalo se o především o teorii rámců (kombinatoriku předních/středních/zadních vokálů a koronál/labiál/dorzál) a tzv. „fronting“, tedy poziční tendenci, v níž přednější konsonant předchází zadnějšímu. Zatímco první jmenovaná tendence se v našich datech potvrdila, přítomnost druhé tendence je v češtině diskutabilní. Práce nastiňuje řadu dalších výzkumných úkolů, které by mohly být na korpusu provedeny.